

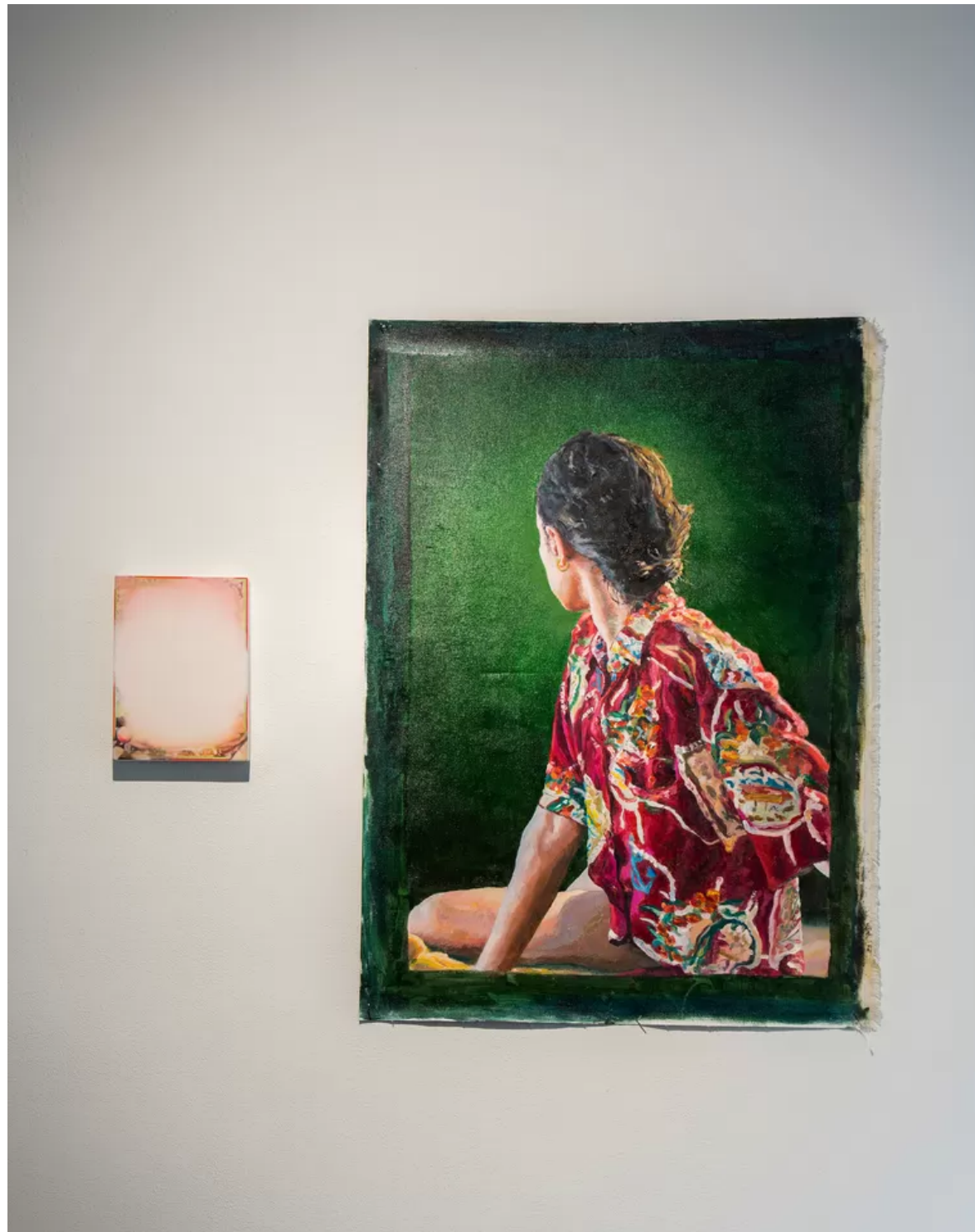
Als abonnee heeft u onbeperkt toegang tot alle Plus-artikelen op parool.nl.

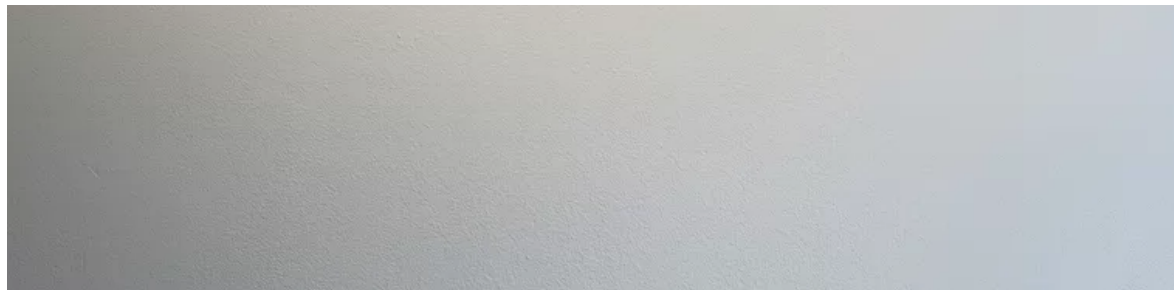
ABONNEREN
vanaf 1,20 per week

Plus **Galerierecensie**

Nieuwe locatie No Man's Art Gallery oogt als een theatrale etalage

Edo Dijksterhuis 18 november 2021, 15:26

Looking back to the normal (After Gerhard Richter and Henry Taylor), Abel Hartooni BEELD SONIA MANGIAPANE

Looking back to the normal (After Gerhard Richter and Henry Taylor) van Abel Hartooni is een lekker dubbelzinnig schilderij. Te zien is een zittende vrouw in een kleurrijke, korte kimono die half voorover leunt en naar achteren kijkt. De titel kan op ons, de kijker, slaan. Op ons staren naar een schaars geklede vrouw zoals er zoveel zijn in de kunstgeschiedenis. Of op de vrouw zelf die terugblijkt op een verleden dat vergeleken met het heden veel minder vragen oproept. De achtergrond is van een groen zoals je dat ook ziet in filmstudio's: een green screen waar willekeurig welk beeld in gemonteerd kan worden. Het normaal is inwisselbaar.

Dat groen keert terug in de gordijnen van de nieuwe locatie die No Man's Art Gallery vorige week betrokken heeft. De enige galerie in Bos en Lommer zit de komende vijf jaar in een uitbouwje van een wederopbouwflat. Eigenlijk is de ruimte ongeschikt voor kunst: weinig ruimte en teveel glas. Maar door die gordijnen wordt het

een theatrale etalage waar de over het algemeen kleine werken van de openingstentoonstelling goed gedijen.

Vleesetende plant

Zoals Anastasia Kiseleva's vleesetende plant van wit keramiek die regelrecht aan de stenen vloer lijkt te zijn ontsproten. Het sculptuur combineert fijn met het zwart-witte schilderij van Xavier Robles de Medina, waarop een man naast een autowrak staat afgebeeld. Een duidelijke knipoog naar Andy Warhols *Death and Disasters*-serie uit de jaren zestig, waarin de 'king of pop art' krantenfoto's van snelwegongelukken vereeuwigde.

Volgens de titel – *Davis Police officer pulls suspected DUI driver from fiery wreck, ABC10 Sacramento local news, 20 Oct 2020* – was hier drank in het spel. Dat is waarschijnlijk de reden om het werk op te nemen in de tentoonstelling die vernoemd is naar de festivals van de oude Grieken ter ere van de god van de wijn, geestdrift en enthousiasme. Maar verwacht in Bos en Lommer geen overgave aan drank en liederlijkheid. Dat past niet bij de huidige generatie kunstenaars. Hedonisme is meer iets voor hun onverantwoordelijke voorgangers en duidelijk niet meer normaal.

Gezwabber

In *Dionysia* zijn het drama en de transgressie meer bedekt en impliciet. Dat geldt zeker voor de schilderijtjes van Marijke Vasey, de ontdekking van deze tentoonstelling. Actie of onderwerp

Het Parool

oogt als een ouderwets fotolijstje met in het ovaal een sliert die een lange paardenstaart kan zijn, het lichaam van een slang of het gezwabber van een dronken kaligrafist. In een tweede, titelloos werk zijn zelfs de kraaltjes en ruitjespatronen aan de rand lastig te duiden. Alles wordt overstemd door een overbelicht centrum dat de blik aantrekt en tegelijkertijd geen ingang biedt. Dionysische vervoering als recht in het flitslicht kijken.

Dionysia

Wie Afra Eisma, Abel Hartooni, Anastasia Kiseleva, Lena Kuzmich, Xavier Robles de Medina, Marijke Vasey

Waar No Man's Art Gallery, Willem de Zwijgerlaand 327

Te zien t/m 19 december in